

TELEGRAFUL ROMÂNULUI.

Nr. 61 ANULU XXI.

Sabiiu, in 29 Iuliu (10 Augustu) 1873.

Telegrafulu ese de dōne ori pre septemana: Duminec'a si Joi'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiiu la expeditiunea foiei pre afara la c. r. poste cu bani gāt'a prin scrisori francate, adreseate cāt'a expeditiunea. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sabiiu este pre anu 7 fl. v. n. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

tru celelalte pārti ale Transilvaniei, pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. n. Pentru princ. si tieri streine pre anu 12 1/2, anu 6 fl. Inseratele se platescu pentru intā'a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a dōu'a ora cu 5 1/2, cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2. cr. v. n.

Spre orientare!

Cu privire la cerculariulu prē veneratului Consistoriu archidieceșanu din 12 Iuliu a. c. nr. cons. 1261/31. pl. se aduce la cunoscinti'a onoratei preotimi din tract. protop. alu Sabiiului I. si II. carea formēza cerculu electoralu I. ca loculu de convenire si de alegerea deputatului clericalu pentru congresulu electoralu convocatu pre 26 Aug. a. c. este **Cetatea Sabiiu**. Onorat'a preotime deci sa binevoiesc'a a se aill'a aici in numeru completu Vineri in 3 Aug. a. c. negresitu la 8 ore la biserici'a nōstra parochiale din cetate.

Sabiiu 25 Iuliu 1873.

I. Hanni'a, comisariu consist.

Din Bosni'a vinu sciri totu mai complicate. Nu este de multu de cādu se alarmase lumea cu crancenile comise de mahomedanii din Banialuca fatia cu crestini totu de acolo, carii cā se scape de tortori si de mōrte fugira la Gradisca-vechia in Croati'a. Lui „P. Ll.“ i se scrie acum din Belgradu ca guvernatorulu turcescu din Bosni'a a somatu pre crestini fugiti la Gradisca-vechia, provocādu-i sa se intōrca numai decātu acasa spre a face fa-cārui dreptate. Cei-ce avura sa suferu multu, se intielege de sine cā nu vrura a crede simplu pre cuvintele guvernatorului si asiā cā garantia cerura sa se pedepsēsca mai intāiu renumitul emiru Effendi si Caimacamulu dela Bania-luca. Lui Pasi'a inse i s'a parutu pre mare pretensiunea acēst'a si pentru aceea brevi manu a decretatu confiscarea bunurilor miscatōrie si nemiscatōrie ale „cutezatorilor“. Emigrantii inse avura cei mai multi muieri si copii si acēsti'a erau acasa — ce sa se intemple cu acēsti'a? „Afara cu ei pre drumuri!“ a fostu scort'a si ponderōs'a resolutiune a Pasiēi si acēst'a s'a si executatu ad litteram. Multe mame alergara la conaculu (cartelulu) guvernatorului si ii declarara cā decā i-a lasatu fāra acoperisii ii voru lasā copii cā sa pōrte elu grigia de densii. O mama a si lasatu cinci copii in conacu de etate dela 3—12 ani.

Angli'a si Rossi'a au si transmisu agenti extraordinari in fatia locului spre a se convinge si a castigā informatiuni despre starea lucrului. Consululu generale austro-ungurescu a fostu celu dintāiu acolo, intrepunēdu-se pentru ameliorarea sortiei crestiniilor.

Din acēstu incidentu nou iau ansa inca mai multe diurnale din Vien'a si Pest'a a serie articuli insemnati, din cari se vede cā patrociniulu de care s'a bucuratu guvernulu turcescu pāna acum, a incetatu.

Eventualitatea unei disolutiuni a statului turcescu sēu a reducerei lui se discuta si decā nu de totu pre fatia dēra destulu de la intielesu.

In Constantinopole pre lānga totu sgomotulu schimbārilor de ministri si a demnitarilor celoru mai mari ai imperiului inca se simte schimbarea situatiunei.

Scirea despre caletori'a imperatului Franciscu Iosifu la St. Petersburgu inse a facutu impressiunea cea mai grea si intensiva asupr'a Portiei. Pōrt'a deduce de aici, cā acēst'a este semnalulu prin care politic'a austro-unguresc'a dice unu valet politiceii orientale de pāna aci, carea se cuprinde intru aceea cā sa spriginēsca Pōrt'a cu totu pretiulu.

Scirea acēst'a radica in ochii Portiei si valōrea primirei si distinctiunilor ce s'a facutu in Vien'a domnitoriului Romaniei totu asiā precum si a celei ce are sa se faca mai tārdu domnitoriului Serbei.

Napoleonu III., Cuz'a si Siagun'a.

„Hermanst. Zig.“ scrie cu privire la articululu aparutu in „Auror'a Craiovei“ sub titl'a dēsupr'a,

si reproducu de noi in nrulu dela 3 Augustu urmātorele:

Nu noi suntemu acei'a, cari punu pre reposatulu archiepiscopu si metropolitu baronu Siagun'a in acea societate, ce se vede din titulu articulu nostru.

Autoritatea acestei asemēnari compete diurniului, „Auror'a Craiovei“. Noi din partene vedemu cā caracterulu, nesuntiele si istori'a vietiei lui Siagun'a de o parte si alui Napoleonu si Cuz'a de alta parte, suntu atātu de eterogene si opuse, incātu combinarea dea asupr'a trebūie sa ne puna in mirare. Afara de aceea impregiurare, cā toti trei numitii a reposatu in prim'a jumetate a anului 1873, densii nu au nimicu comunu intre sine.

Napoleonu III si Cuz'a fora destituiti de pre tron. Siagun'a s'a inaltiatu dela Episcopu la Archiepiscopu si Metropolitu si a remasu pāna la ultim'a resullare cā atare.

Ne permitemu intrebarea, cum vine pastorulu supremu alu bisericeii Siagun'a in societatea exmonarhiloru si expotentatiloru?

In anulu 1858 a aparutu in Parisu prin midilocirea lui Napoleonu o brosiura sub titulu: Napoleonu III si cestiunea romāna, carea dechiarā desvoltarea principiului nationalitātiei de celu mai inaltu semnu caracteristicu alu unui statu civilisatu, pre Austri'a inse de celu mai mare inamicu alu acēstui principiu si carea concesse romāniloru dreptulu, de a se uni dupa principiulu acēst'a. Principiulu nationalitātiei lui Napoleonu III a fostu fatia cu drepturile statelor subsistente si fatia cu domnitorii unu principiu revolutiunariu, care in urma se intōrse contra proclamatoriului si ii rupse gātulu la Sedan. Siagun'a nu s'a tienutu nici odata de acēstu principiu alu lui Napoleonu III., ci a pastratu pentru Austro-Ungari'a, pentru imperatulu si regele acēstei'a si pentru inalt'a casa domnitoria o fidelitate nefrangibila. Noi credemu cā densulu prin acēsta nefrangibila si politica fidelitate, a devenitu cu totulu unu altu binefacetoriu alu romāniloru decātu Napoleonu, carele nu cā amicu alu Austro-Ungariei si nu pentru romāni, ci numai pentru egoismulu seu umblā cu idea de nationalitate spre a seduce pre romāni in si afara de Ungari'a la ruperea fidelitātiei si a dreptului.

Siagun'a nu a intrebuintiatu nici cādu pre romāni cā midilocu pentru scopulu ambitiunei de a domni. Siagun'a lucrādu precātu i erā cu putintia pentru progressu in civilizatiune, promovā ce e adeveratu si bunu. Celu-ce in modulu acēst'a lucra pentru o idea are cu totulu altu dreptu a preinde numele de propognatoru pentru romāni si romanismu decātu acēl'a, carele degradēdia pre romāni la midilōce pentru poterea si politic'a sea egoistica. Si intr'adeveru sa fi facutu Napoleonu atātu pentru unirea Moldaviei si Munteniei intr'unu principatu? Sub conventiunea dela Parisu din 19 Augustu 1868, in care su sustienuta despartirea acēstora dōne principate, a Munteniei si Moldaviei sub doi hospodari, sta si numele Franciei. Cā romānii a convenitu a alege pentru ambele principate pre acela-si Cuz'a de hospodaru, acēst'a a fostu fapt'a lor. Asiā a fostu si constitutiunea comuna dela 9 Novembre 1869 pre carea si-o dētera romānii, fapt'a lor si nu a lu Napoleonu III.

Si ce privesce in urma pre Cuz'a, noi scimu despre densulu, cā elu ini 20 Februaru 1859 au tienutu intrarea sea in Bucuresci.

Cādu a luat elu domni'a, Romāni'a nu numai cā nu avē detorii, ci avē mai multe venite decātu erogate. Moldavi'a are o detoria de statu neinsemnata. Sub economi'a finantiale a lui Cuz'a a crescutu detori'a comuna a statului la 1453 miliōne piastrii.

In 23 Februaru 1866 a intratu in Bucuresci unu numeru de conjurati, sub conducerea lui Golesco, Haralambi si Lec'a in locinti'a lui Cuz'a si-lu constrinsera sa abdica. O proclamatiune anunciā romāniloru acēsta templare cu urmātorele cu-

vinte: „Romāni! Inainte de siepte ani n-ti arelatu Europel, cā ce pōte face patriotismulu si virtutea civila. Din nenorocire v'ati insielatu si in alegerea principelui pre carele l'ati pusu in fruntea vōstru. Anarchia, coruptiune, neobservarea legiloru, degradarea tieriei in intru si afara, risipirea averei nationali au fostu principiile, ce nu condusu pre acēstu regimu incarcatu de detorii. Astadi acēst'a a incetatu de a mai fi. —

Acei'a, carii acum vreau se puna pre Cuz'a cā propugnatoriu alu romāniloru si romanismului cu Siagun'a intr'o linia si carii afara de aceea ii dau dopa mōrte unu renome frumosu, sa-si fi radicatu atunci glasurile lor, cādu erā tempulu. Dara atunci au tacutu.

De altmintrea noi suntemu convinsi, cā „Telegrafulu Romēnu“ nu a avutu de scopu, a face combinarea „Aurorēi Craiovei“ de a sea. Telegrafulu a impartasitu acēstu articulu alu Aurorēi numai cā o ovatiune, ce s'a adusu de o fōia esterna Metropolitului reposatu, cā si pre multe altele, fāra cā Telegrafulu sa fi venitu aici cātu de putienu la ide'a, de a pune pre credinciosulu pastoriu supremu Siagun'a cu politicii nenorociti Luis Napoleonu si Cuz'a in un'a si aceea linia.

Proiectulu unei legi nōue electorale a propasitu in ministeriulu ungurescu de interne atātu de departe, incātu principiile statorite trebūie nomai puse in ordine si testu dopa paragrafi, pentru cā elaboratulu sa pōta fi adusu inaintea publicitātiei.

„Pest. Lloyd“ accentōeza cu privire la acēst'a, cā numerulu abstentiuniloru, retienerea cu scopu sēu din intemplantu dela aducerea in valōre a dreptului electoralu activu cresce cu tōta period'a de alegere in unu modu spaimentatoriu.

Intr'o tiēra, unde pre 30,000—34,000 locuitori si pre cāte 2400 indreptatiti la alegere cade numai unu deputatu, acēstu casu e in Ungari'a: acolo e o aparentia deplorabile, cādu din acēsti 2400 indreptatiti la alegere se retienu cu totulu dela votare 1700—2000 alegatori, fāra de a se interesā macaru cātu de putienu de exerciarea si aducerea la valōre a celui „mai frumosu dreptu politicu“ alu lor. In cerculu Csakvār au fostu in an. 1869 preste totu 2448 alegatori consorisi, din acēsti'a inse s'au retienutu dela votare 2287; in cerculu Bihorului, care in acela-si anu numerā 2201 omēni indreptatiti la alegerea dietale, si dētera votulu numai 1066, 1135 barbati nici nu se apropiara de urn'a electorale; in Ogn'a, unde fora insorisi in list'a alegatoriloru 603 barbati indreptatiti la alegere, au alesu numai 194; cei-lalti 409 inse deadreptulu nu se interesara de exerciarea dreptului lor electoralu.

Pentru casulu contrariu, cā adesa toti cei indreptatiti la alegere si-au adusu la valōre in vre-unu cercu dreptulu lor electoralu, „Pest. Lloyd“ nu e in stare sa ne amintēsca macaru unu micu casu, si acēst'a e alegerea lui Miletici in an. 1869 in Neoplant'a.

In astfelu de impregiurāri alegerea nu va putē representā nici odata vointi'a adeverata a majoritātiei si precom ne invētia esperiinti'a crescea abstentiuniloru dela alegere, amenintiia cu pericolulu ce nu se pōte neconsiderā, cā togmai celoru mai buni si iubitori de finisce nu le place a-si perde tempulu scumpu in sgomotele nebunaticu ale alegoriloru si in manevra larmuitōria, cā in urma remāne cām'a decisiunei in mānile larmuitōriloru, si ocupa acēl'a loculu, care in lupta si cērtā soie mai bine inchide pumnulu.

Dejā din acēstu punctu de vedere merita dese abstentiuni, cā sa ne ingrigimu de midilōcele cele mai cōrespundietōrie pentru a le preveni, inainte de ce se voru latl si degenerā in unu indifrentismu generalu. Decā cercetāmu inse dopa acēste

midilice atunci in prim'a linia sa ne tinemu inaintea ochiloru acoim'a, ca dreptul electoralu e totu apara si o detorintia, in a carei ceru de notiune apartiene unu elementu alu fortiei.

Dreptul de alegere si detorintia de alegere adese-ori fura comparatu si de templu mai nou cu deobligamentulu militarlu si de aci s'a conchisu, ca amendone trebuie sa fia generale.

Precatu de falsa acest'a, deca tunamu cu acestu argumentu contr'a censului, pentru ca si deobligamentulu militarlu cunosce censulu batranelor si alu senatatiei trupesci, pre alatu de dreptu ni se pare noue, deca voimu sa conchidem de aici, ca statulu are dreptulu, a constringe pre cetatienii alegatori la exerciarea detorintiei de alegere.

„Dreptulu electoralu, dice ducelu de Broglie, nu e unu dreptu exclusivu personalu, nu e unulu din acele drepturi naturali, pre care statulu le reconose, fara a le crea, si pre cari elu le garanteza individeloru, lasandu-le loru alegerea, spre a o intrebuintia dupa placu, sau a nu o intrebuintia sau chiaru a si abusa de ea; nu, dreptulu electoralu e unu dreptu socialu, pusu in interesulu statulu si statulu trebuie sa poarte grige pentru ca acest'a sa se exercedie.“ Acest'a inse va succede statulu numai atunci candu lui ii compete dreptulu, de a pedepsi pre celu neglijentu si a proba mandatulu constringtorulu prin respalire. Unu scriitoru mai nou francesu recomanda introducerea unor jorori mici, cari in totu cerculu sa traga la raspundere pre cei neglijenti, sa examineze cauzele de escusare (bolnavire, tempestate, afaceri intetitorie) si atunci dupa impregiurari sau sa-lu elibereze sau sa-i impuna o pedepsa in bani, pre carea se o semta. Acesta propunere noi nu o tinemu de neesecutabile, suntemu inse de acea intima convingere, ca actulu de alegere, spre a preveni reulu abstentionei, trebuie sa se faca catu se pote de comod. Prin radicarea de alateo urme si comisiuni de alegere, cati candidati sunt, s'au potes ciont' indifferentsimulu si prin acest'a institutiune s'au pot' accelera actulu de alegere si nu va fi mai multu de lipsa decatu o di, pentru ca alegatoriulu sa nu fia conturbatu in alte afaceri ale sele si silitu a sta pre olitibate intrege, pana ce vine rendulu la elu ca se-si dee votulu, atunci unu pasiu insemnatu si ponderosu aru fi facutu, spre a pune capetu abstentioniloru ce se laciescu totu mai tare.

In „N. P. Journalu“ cetimu: Domnulu Franciscu de Lohér striga in gur'a mare in „Köln. Ztg.“ ca nemtii din Ungari'a suntu suprimati. Elu numera cu o placere neascunsa cele patru locuri principali ale germanilor in Transilvania, Banatu, Ungari'a superioara si dincolo de Dunare. Mai cu sema il sta lui la inima frumos'a tiara a sasiloru (fondulu

regiu) si elu nu e neaplecatu, a numi pre sasi „fii dorerei“ ai Germaniei. Domnulu Franciscu de Lohér cuteza a pronuncia urmatoarea dicere necredibila: „Noi (germanii) inse sa ne intrebamu, lasa-vomu noi cu nepasare si fara mila pre cele aprupe done milione, care strinsu langa confinele Germaniei si intemeiara o noua patria, de prada unui poporu (unguriloru), care nice odata nu a facutu ce-va pentru rusu odata sabiele loru in sange turcescu?“

La altu locu afirma acela-si domnu: „Nice odata nu a batutu asi'a o grea pentru germanii Ungariiei; se luera de aceea, ca sa mai subsisteze ei mai departe in l'amb'a, datin'a si cultura germana, sau ca unu sistem de potere si violenta fara asmanare sa-i manutiasca si macine, pana ce se voru fi magiarisatu?“

Unu vanu mai chiaru, afirma „N. P. Journalu“ amestecatu cu o rancore mai mare cu greu s'a pututu scrie. Nu e asi'a, ca candu aru voi sa escumbineze din regiunea Sabin, Kaschau, Temisiara si Oedenburg unu Elsas si Lothringen ungurescu? Si totusi exista o suprimire a germaniloru in Ungari'a numai in fantasi'a sau ur'a omeniloru de solulu lui Lohér. Sa se intreb germanii Ungariiei, ca cine si in ce se simte vatematu? De prezentu exista in Ungari'a o presa germana, teatru germanu, comunele germane au autonomi'a loru deplina, ele au reprezentantii loru in dieta, la regimu, au academia si universitate. In societatea ungara germanii suntu stimati si considerati, precum insusi Lohér marturisesce, si inca mai multu decatu le place chanvinistiloru ungari. Ce voiescu atari conturbatori de pace cum e domnulu Lohér? Pre cine in Ungari'a se potu redima?

Unicii malcontenti germani in Ungari'a suntu acei'a, cari si-au perdutu pana prin regimulu celu nou, sau cari nu voru sa-si jertfiesca muceditele loru privilegii in favorulu unitatiei statulu. Ca sasiu tienu strinsu la autonomi'a loru din evulu mediu, noi o pricepemu; dara a provoca la acest'a prepopantiulu germanu spre admonarea la drepturile loru de totu imbetranite e perfidu.

Precum amu disu opiniunea publica a Europei despre Ungari'a se abate sistematicu in cea mai mare parte prin pene nechiemate, si pline de ura. Deca aru mai exista unu bureau de presa ungaru, amu pune noi intrebarea, pentru ce sa aruncamu sute de mii florini pentru folie din unghiurile patriei, pre candu autoritatea nostra in afara totusi e vatemata necurabilu? De ore-ce inse bureaule de presa ungaru, care si fara de aceea a prestatu servitiu dubioze, a decadiutu la unu secretariatu ministerialu — la ce noi in urma dicemu aminiatu nostru asi'a sa fia! — noi trebuie sa indreptamu intrebarea nostra la o alta adresa. Sa nu fia in cercurile nostre politice si scientifice barbati si fonduri destule

spre scopulu acel'a, a da tieriloru esterne o chiara deslucire despre virtutile si scaderile, despre tiente si desvoltarea situatiuniloru in Ungari'a? Acest'a e o recerintia a onorei nostre nationale carea nu se pote neconsidera.

Tote diarele din Franci'a, ce ne-a sositu adi, se ocupa cu analis'a si critic'a mesagiului maresialulu Mac-Mahon, ce s'a cetitu camerei inainte de a-si ridica ultim'a sedintia pentru a intra in vacantie.

In generalu, apreciarile foiloru francesi, se pote dice aci pre bine cuvintele, nu suntu nici pentru nici contr'a, nici favorabile nici defavorabile; ele suntu aci observatore, aci aprobatore; intr'o parte aretandu ore-care satisfacere, intr'alt'a desaprobandu cu asprime. Spre a ave dara, cetitorii nostri, o ideia de aceste reflessiuni si comentarii contradictorii, vomu estrage cate-va renduri din unele diarrie mai insemnate.

„Debats“ se exprima astfelu:

Mesagiulu, adresatu adunarei nationale de catre presedintele republicei, formedia unu contrastu forte isbitoriu cu acel'a prin care maresialulu Mac-Mahon si-a inauguratu puterile la 25 Maiu. Prin celu cetitu la acesta data se vorbe de necesitatea a face sa se respecte pretutindeni si in ori-ce momentu legea, ca cum inainte de 24 Maiu are fi fostu vre-unu obicei sa se violese. Se semna Franciei si Europei acea factiune care pune in pericolu repausulu si tote poporele. Prin mesagiulu dela 29 Iuliu, aceste expresiuni si aceste metafore, cari amintescu pre curendu ideia unui guvern de combatere, au disparatu din fericire. Abia se face alusiune la situatiunea interioara a tieriei, in cate-va linii, prin care presedintele republicei declara ca esponde de ordine pre tempulu vacantiiloru adunarei si se felicita de acordulu dintre acest'a si guvernulu. Mesagiulu este consacratu principalmente a face sa se veda importantia marelui evenimentu ce tota Franci'a ascepta cu nerabdare: liberarea teritorulu; si relativu la acest'a D. maresialulu Mac-Mahon adoce unu justu omagiu ilustrulu seu predecesoru care, prin fericite negotiari, a contribuitu puternicu se o prepare.

„Independintia belgica“, rationeza in modulu urmatoriu:

„Subiectulu evacuarei chiaru, obliga pre guvernulu dela 25 Maiu se aduca omagie dlui Thiers, si de sicuru, se pote crede ca maresialulu Mac-Mahon n'a voit sa permita ca sa se vorbeasca, in numele seu, despre liberarea teritoriu lui, fara sa urce meritulu la omulu de statu care a preparatu si asigurat prin doi ani de lucrari neinterupte si de negotiari delicate. De aceea mesagiulu face predecesoru lui maresialulu, fara a-lu numi, — numele dlui maresialulu este forte dificilu a

FOISIORA.

Din scrierile stului Ephraemu Syrulu.

Cuventu

la schimbarea la fatia a D-lui nostru Iisusu Christosu.

(Proba de ocupatiune cu literatur'a clasica bisericasca.)

Cuprinsulu. — In introducere se asemena St'a Scriptura cu unu agru de o fertilitate nedescavara. Dupa aceea urmeza espunerea motivelor, pentru ce a dusu Iisusu pre invetiacei pre delu, si descrierea scenei celei minunate pre acel'a. — Se explica cuvintele lui Petru. „Aci e bine a fi.“ — Sensulu vocii din nori: „Acest'a este fiulu meu celu iubitu“, desface cuventarea intr'unu modu vialu, avutu, frappante si spiritualu. — Argumentele aduse pentru ambe naturile, in Iisusu se afla espuse intr'unu siru de intrebări. Incheierea o face o confesiune a credintiei catre Ddieitatea si omenirea lui Cristosu si catre presanta Treime.

1. Din agru ne vine secerislu imbucuratorio, din via bogatia de fructe gustuose, si din st'a scriptura invetiatura aducatoria de vietia. — Agrulu ni prestaza nomai pentru unu tempu secerislu, si vi'a ierasi in unu tempu spendeza culesulu, ci si'a scriptura lasa, de cate ori se va ceti, ca sa isvoresca invetiatura vivificatoria. Au trecut secerislu de pre agru, si elu inceta de a mai produce; s'a facutu culesulu in via si eata o incapace*), dara din st'a scriptura putemu secerati in tote dilele, fara ca sa se imputienedie spicele pentru explicatorii ei, si in tota diu'a putemu tiene unu culesu fara ca sa se finiesca strogurii sperantiei puse in ea. Sa ne

apropiemu asi'a dara de acestu agru si se gustamu din fructele brasdeloru sele, celoru datatorie de vietia. Sa seceramu de pre elu spice de vietia, cuvintele Mantuitorulu. Is. Chr. adeca, cari le-a disu invetiaceiloru sei: „Santu unii din cei ce stau aci, cari nu voru gusta morte, pana ce voru vede pre fiulu omulu venindu intru imperatia“**).

2. Si dupa siése dile a luat Is. pre Petru si pre Iacobu si pre Ioanu fratele lui, si i-a suitu in munte inaltu deosebi, si s'a schimbatu la fatia inaintea loru. Fatia lui stralucea ca soarele si vestimintele erau albe ca zapada³⁾. — Barbatii despre carii a disu: ca nu voru gusta morte pana ce voru vedea pre semnu venirei sele, suntu acesti'a, cari i-a luat si i-a suitu cu sine pre delu, si caroru le-a aretat cum va veni in diu'a de pre urma in glori'a ddieiei sele si in corpulu omeniei sele.

3. Elu i-a inaltatu pre munte spre a le areta ca cine e fiulu si alu cui fiu este. Caci candu a intrebatu elu: „Cine dicesu omenii ca suntu eu fiulu omulu?“ i-au r'espuns ei: „Unii Elie, altii Eremia sau unulu din profeti.“ Pentru aceea acum i-au inaltatu in munte ca sa le arete ca elu nu e Elia, ci Ddieulu lui Elia; ca nu e nici Eremia, ci acel'a care a santitu pre Eremia in pantecele mamei sele; oiei vre-unulu din profeti, ci este Dlu profetiloru, care i-a transmisu pre ei. Le areta ca este creaturiulu ceriulu si alu pamentulu, Dlu viatoru si alu mortiloru. Elu demanda adeca ceriulu si acest'a a lasatu pre Elia ca sa se pogore in jos, si a datu semnu pamentulu si acest'a a scosu pre Moise. —

4. Elu i-a dusu pre munte ca sa le arete, ca este fiulu lui Ddieu, care mai inainte de tote tem-

purile purcede dela Tatalu, si la finea tempulu anumitu s'a incarnatu din vergura, si dupa cum elu a sciutu, s'a nascutu intr'unu modu nesposu, si fara impreunare omenesca, — padiendu virginitatea mamei nestricata. Unde voiesce Ddieu acolo se invige legea naturei. Ddieu, Cuventulu a locuitu in pantecele vergurei, fara ca foculu ddieiei sele sa arda medularile trupulu vergurei, ci in tempulu aloru noue luni a padit'o nemaculata. A locuitu in pantecele mamei vergure, fara a ave greliu de mirosulu naturale, si a esitu ca Ddieu intrupatu, spre a ne face pre noi fericiti*).

5. Elu i-a luat pre munte spre a le areta marirea Ddieiei si ca sa le faca cunoscutu ca elu este Mantuitorulu lui Israelu, dupa cum a spusu prin profeti, si ca se nu se smintesca candu voru vede patimele lui cele de buna voia, care va ave ale suferi pentru noi ca omu: Caci ei lu cunoscu ca omu si nu sciau ca este Ddieu. Lu cunoscu ca fiulu Mariei, ca omulu, care umbla cu ei prin lume, ci pre munte le-au facutu cunoscutu ca elu este fiulu lui Ddieu, si insusi Ddieu. Ei l'au vediatu pre elu mancandu si bendo, fiindu ostenitu si odihnindu-se dormitandu si dormindu, temendu-se si asudandu. Tote acestea nu-i veneau lui ca Ddieu ci ca omu. Pentru aceea elu i-au suitu pre munte, ca Tatalu se numesca pre fiu si sa le arete ca elu este intru adeveru fiulu lui si Ddieu.

6. Elu i-a luat pre munte si le-au aretat imperati'a sea inainte de patimi, puterea sea inainte de morte marirea inainte de batjocuri si onorea inainte de desonorare, ca ei se cunosca candu va fi prinsu de judei si resignitu ca nu din slabiciune are

*) De a mai da rodu in acelu si au.

**) Math. 16. 28. *) Math. 17. 1-2.

*) Si cuventulu trupu s'au facutu L. 1. 14.

se pronunță de adi înainte de către unii oameni politici, — o parte foarte mică, de totu mică, dară în fine o parte în această opera patriotică.

Mesagiul atinge, în termeni generali și fără precizie, după regulă guvernamentală în vigoare, politică interioară și exterioară.

Asupra primei, cabinetul n'a găsit a oferi camerei și țerei decât o nouă parafrasă a faimosului cuvânt al lui Napoleon III. „De ordine răspund Eu.“ Asupra secunde cestiuni, mesagiul constată cele mai bune relații cu strainătatea, și lunele simțiminte ce puterile strene marturisesc Franciei, le atribuie întieptei linii de conduită a... adunării.

Nu cutăza să dica că trebuie să le atribuie bunei purtări și influenței cabinetului dela 25 Maiu, dăra și da multa bagare de sēma pentru a conveni că din Thiers aru putea avea în acēst'a o parte de care.

În resomatu, mesagiul dlui presedinte alu republicei este unu mieu capu de opera de iesuitismu. Nu credem să lipsimă respectului ce se datoresce dlui mareșal de Mac-Mahon, presupunendu că este strein, pre cātu se pōte, la redacțiunea acestei piese guvernamentale. Afara de acēst'a, ghiar'a d-lui duce de Broglie, — o ghiară care nu este nici cum aceea a leului, — se vede dela unu capetu la altu.

Cestiunea alianțelor în resbelul franco-germanu.

Austri'a n'a încuragiatu pre Franci'a în resbelul declarat Prussiei, acēst'a este mai multu decâtu sigur; în tempu de mai multu de trei ani inse urmăra întrevorbiri, spre a fipsă o întielegere. Cu putienu mai înainte de începerea resbelului, cancelariulu Austriei, prevediendu incurcaturele și nevoindu a perde avantajele ce aru fi potutu rezultă din ele pentru țier'a sea, tramise pre d. de Vitshum la Parisu, care pre atunci se află ambasadoru în Brussel'a și se bucură de o deosebită încredere și amicitia a cancelariului. D. de Vitshum fusese înainte de 15 Iuliu în Parisu, căci elu avusese relațiv la declararea de resbelu o întrevorbire cu ministrulu afacerilor strane. Negotiarile luara dăra, înainte de 15 Iuliu, unu caracteru cu totulu oficial și că impuțernicitu din partea Austriei fura principele Metternich, ambasadorulu Austriei la Parisu, și comitele de Vitshum, ambasadorulu Austriei în Brussel'a; iēra și Italiei erau comitele Vimercati, plenipotențiaru militarulu alu ambasadei Italiei în Parisu, și mai în urmă ambasadorulu cavalerulu Nigr'a.

Dupa cum s'a disu mai susu, Austri'a care comptase cu siguranța pre biruințiele Franciei, voi sa traga profitu din ele; în ceea ce privesce inse

sa fia resignitu, ci de buna voia, fiindcă asi i-au placutu, spre mântuirea lămei. — Elu i-au înaltiatu pre munte și le-au ăretatu glori'a sea înainte de inviere că se cunōscă cādu se va sculă din mōrti intru marirea naturei sele celei ddiēsi, ca elu nu au primitu prēmariē spre resplăt'a patimiloru sele, că cādu aru fi avutu lipsa de ea, ci că se fia marire precum din eternitate, cu tatalu și la tatalu, dupa com singuru a disu cādu s'a apropiatu de patim'a sea cea de buna voia: „Parinte prēmăresce-me pre mine cu marirea carea amu avutu la tme mui înainte de ce a fostu lumea.“*) Acēst'a glori'a ddiērei sele neveditu s' a ascunsă în fiint'a sea ome-nēs a a ăretatu-o apostoliloru pre munte; căci ei au veditu fati'a lui lucindu că unu fulgeru, și vestmint le lui albe că lumin'a. Doi sori au observatu apostolii acolo: unulu că de comunu în înaltime, și unulu într'unu modu neindatinatu; unulu care singuru loru s'a ăretatu, adeca fati'a lui. Vestmintele sele le-a ăretatu albe că lumin'a, fiindcă glori'a ddiērei sele a esitu din totu corpulu seu, și lumin'a sea a datu radie tuturoru medulariloru lui: Căci nu că la Moise, stralucea trupulu numai pre dinafara, ci chiaru din densulu esia marirea ddiērei sele. Lumin'a sea a resaritu și a remasu adunata în elu; nu a mersu nicăire în altu locu, și la lasatu pre elu. Nici a venitu din altu parte spre a-lu lumină, dăra nici i-a fostu numai imprumutata pre unu tempu de care, (ci din eternitate a fostu a sea). Dăra elu inca nu o a ăretatu întrēgă marea cea ne-umbłata a gloriēi sele, ci numai atāt'a cātu au potutu suportă ochii loru și precātu au potutu cuprinde.

(Va urmă)

(8-8)

pre Itali'a, ea 'si exprimă mai multu dorințele ei de a-si deschide o cale la Rom'a, și în fine remase pre terenulu convențiunei din 15 Septembrie. Cu tōte acestea, chiaru în prim'a dī se stabili o întielegere comună între Itali'a și Franci'a, și Itali'a promise a pune la dispozițiunea Franciei trupele ce le va avea disponibile. Se luara apoi întielegeri asupra base-lorū unei triple alianție, inse guvernulu Austriei întempină, ca iutiēl'a cu care a fostu declarat resbelulu, l'ara fi gasitu fără puteri indostulitōrie, și ea din acēst'a causă nu aru fi în stare a lōa parte în cātu-vă septamāni la vre-o acțiune militară. Itali'a inca a fostu departe de a fi gat'a cu înarmările sele; asiă încātu aceste dōne puteri nu erau în stare a încheiă unu tractatu de alianție cu Napoleonu III, fāra că sa nu se arunce în vre-unu resbelu cu Germani'a.

Acestu din urma casu inse eră pentru Austri'a o răspundere enormă, fiindcă ca Russi'a în acela-si tempu nu ascunsese de locu ca va interveni îndată în favorulu Prussiei, dēca Austri'a va interveni pentru Franci'a. De aceea cādu îndată ide'a unei alianție între cele trei Corti, și se încheiă unu tractatu dupa care Austri'a și Itali'a se îndatorau a padī o neutralitate înarmată până cādu circumstanțiele voru fi favorabile, și apoi a prefăce acēst'a neutralitate înarmată într'o sustinere eficace Franciei. Dela 20 Iuliu până la 3 și 4 Augustu tōte detaliile acestui tractatu fura fipsate între Florenti'a, Vien'a și Parisu. Se fipsă modulu, prin care s'aru putea trece dela o neutralitate înarmată la o alianție ofensivă presupunendu inse ca armatei franceze i va fi posibilu a trece Renulu, va navali în Germani'a și preste Munich, va putea dă măn'a trupelorū austriace și italiene. Guvernulu francezu nu subscrise acestu tractatu încheiatu între Austri'a și Itali'a, dăra în realitate imperatulu Napoleonu a fostu consultatu asupra fia-cărui paragrafu ce contineau acestu tractatu. Elu aprobase sēu modificase fia-care din aceste paragrafe, și de aceea acestu tractatu trebuia să jōce în acestu resbelu unu rolu decisiv. Dupa cum s'a disu, ca tractatulu eră basatu pre presupunerea ca armele franceze aru fi învingetōrie la începutulu resbelulu, și ca Franci'a singură va fi destulu de forte a duce resbelulu, până cādu aliatii ei voru fi pregatiti în modu politicu și militarulu a participă la acēst'a luptă. Că terminu pentru acēst'a participare din partea acestorū dōne puteri alianție, se fipsă diu'a de 15 Septembrie. În urm'a învingerei armatelorū franceze în batali'a dela Wōrth, tractatulu se anulă de sinesu; căci elu fusese încheiatu numai cu condițiunea ca armat'a franceza va putea sa intre în Germani'a de Sudu, ceea ce acum devenise cu totul imposibilu.

„Poporulu.“

Din protopopiatulu Cohalmului la 25 Iuliu 1873.

Stimate domnule redactoru! Suntu patru-dieci de dīle, de cādu Escelenti'a Sea, prea bunulu Parinte, Archieppulu și Metropolitulu nostru A n d r e i u, au adormitu în Domnulu, mutādu-se dela cele vremelnice la viēti'a cea vecinică, iēra pre noi lasādu-ne că pre nīscē fii orfani, lipsiti de ajutorulu lui celu parintescu.

În restempulu acēst'a, s'a manifestatu prin tōte foile de tōtă colōrea, dorerea cea mare de carea e cuprinsă natiunea romānă în genere, ba și cei de nationalitāti straine, cāsionată prin mōrtea Prea veneratulu nostru Parinte A n d r e i u.

Dorerea și perderea acēst'a imense, s'au exprimatu prin foi de mulți în deosebite chipuri, — de aceea nevoindu eu prin acēst'a a mai descrie dorerea și perderea cea mare în urm'a mortiei Escelentiei Sele Par. Archieppu și Metropolitu Siagon'a, de ore-ce acēst'a dorere și perdere pentru noi, atātu suntu de mari, încātu necum a le putē descrie, dăra nici ca ni le potemu intipui inca din destulu, și numai o istoria drēptă, cu tempulu, — va sci apretiv pre marele barbatu în tempii viitoru, — vinu a ăretă numai, ca nu numai noi romāni, dăra chiaru și alții de nationalitate straina, au simțitu cu dorere adēnca, mōtarea prea bunulu nostru Parinte din lumea acēst'a, la locasiurile cele eterne ale dreptiloru.

Spre constatarea faptica a acestei impregiurări voiu a aduce unu esemplu: În comun'a Vargyas, Erdővidék, tianatōria de protopresviteratulu Cohalmului, carea e locuită și de putiēni romāni mesteceți cu magiari, Revrd. domnu protopopu din locu, Stefanu Gyöngyösi, recunoscutu prin erudițiunea sea, audiendu despre mōrtea Escelentiei Sele prea bu-

nului nostru Parinte, neavēdu la mână pre clopotariulu seu — dupa scirea pozitivă ce amu primită — iasusi Revrd. domnu acelu numitu dimpreună cu rectorele seu, la signalulu clopotului romānu, carele e numai de vre-o 55 puncti, au începutu a trage clopoțele dela biseric'a cea mare unitară, cari în modulu celu mai serbatorescu, prin sunetulu loru continuu, într'o distanță departată dela Sabin, — vesteau creștiniloru de prin pregiuru vestea cea tristă despre repausarea preascumpulu nostru Archiepiscopu și Metropolitu.

Eata dle redactoru, o dovēdă faptica, despre dorerea cea mare ce o au simțitu și o simtă chiaru și cei de nationalități straine de prin departare, — prin mōrtea Archieppulei și Metropolitulu nostru A n d r e i u. Prin urmăre dorerea acēst'a o potemu numi cu dreptu cuvēntu, ca e o dorere comună pentru toti acēi, cari au cunoscutu cădu de putiēnu maretiele fapte ale adormitulu în Domnulu Archieppulu și Metrop. Andreu.

Au muritu cu trupulu prea bunulu și prea scumpulu nostru Parinte; mangaierea noastră acum inse trebuie sa fia: ca sufletulu lui, că schinteia divină nemuritōria, e în ceriuri, unde sufletele dreptiloru se odichnescu, ceea ce se adevăresce și prin cuvintele marelui oratore romānu Cicerono: „Omni-bus, qui patriam, nationem suam conservaverint, adjuverint, auxerint, certum esse in Coelo definitum locum, ubi beati aeo sempiterno fruuntur“, — iēra faptele acelu mare Archiepastor, că ale unui străjariu purerea neadormitu, cu mandria le va înregistra istoria la tempulu seu pre pagin le sele, cari voru remanē neperitōrie pentru tōte vēcūrile, încoronate cu gloria eternă și cu laurul ce nu vestejesce nici odată, — și cari asfelu voru conduce pre posteritate și prin întunereculu celu mai mare către lumina și adevēru. De aceea, altu ce va nu vomu dice cu referința la marele nostru Archiepastor Andreu repozatu în Domnulu, fāra că unu'a, carele pentru maretiele lui fapte, seversite pentru biseric'a și natiunea sea, nici odată nu va fi stersu din inimile posterității, îi vomu dice cu marele scrijtoriu romānu: „Have Anima Pia! Quidquid amavimus, quidquid mirati sumus, manet mansurumque est in hominum animis.“

M—

Preservare de colera.

Trebuie a se evitā totu ceea ce slăbesce corpulu și totu ceea ce produce indispozițiuni. În spitalele Parisului s'a remarcatu, pre tempu de epidemie, ca Mortiea intră celu mai mare nōmeru de bolnavi. Acēst'a venea de acolo ca uvrierii (lucratorii meseriasi) nu lucrau Lunea (facēu blau Montag); adeca ca ei se dedēu la totu felulu de escese.

Trebuie deci, spre a ne garanță contra colerei, sa facemu cu totul din contra de ceea ce facēu uvrierii destrabalati și vitiosi; într'unu cuvēntu a duce o viētiă din cele mai regulate.

Sa venim la amenunte și sa cātām a combatē uritele obiceiuri și prejudecatile populațiunei.

I. Coler'a lovesce mai cu sēma persōnele cari au fostu slabite de alte bōle.

Trebuie deci a se ingriji seriosu cādu cineva are o bōla care se pare usiōră, precum friguri intermitente, recēla la peptu, gālci diareea, derangemente provenite în cele-lalte funcțiuni digestive.

În tempu de epidemie, și chiaru ce va mai înainte de a se declară epidemia, multe persōne suntu atinse de diareea, cu sēu fāra colice.

O diareea usiōră nu este chiaru coler'a, inse predispuie la colera.

Spre a tractă diareea trebuie sa se iee că beutura, mai cu sēma dupa mănecare, zēma de zalesiu (în latinescu salvia, în frantiosescu sauge).

Acēst'a zēma se face pentru infosiune că cēiulu chinezu; inse se pune în cēiicu de trei ori mai multu zalesiu.

Acēst'a se beă caldă și cu zacharu depa vointia.

Se va luă 15 picature de laudanum preste totu: de trei ori cātu 5 picature, sēu pre o bucată de zacharu, sēu într'o lingură de zēma. Laudanum se iă cu multu mai înainte de mănecare, adeca cu o oră mai înainte, și trei ore dupa mănecare.

Dēca colicele suntu vīnē, se iă picaturile și chiaru mai aprōpe de mănecare. Ceea ce este hīnă mai cu sēma esto sa se iă dupa picature o zēma.

Ism'a (menthe), cēiulu chinezescu, cōj'a de lămāie, potu dă inca zemuri bune. Se va pune cāramide pre pānteco.

Dēca nu încetēdiă diareea cu întrebuintarea

*) I. 17. 5.

Varietăți.

zemei, a laudanumului (extractu de afionu) și a caramidelor calde, trebuie să se ia recursu la subnitratu de bismuth. Este unu prafu albu care se ia în apă cu pré pucinu zacharu. Se ia dintr'ensulu 4, 6, și chiaru 8 grame pre di, de două ori.

Dece celu-ce se teme de colera este ore-cum slabu, delicatu, sa iea vinu de quinquina; sa bea dintr'ensulu câte unu pachariu de licheuru, totu-deun'a înainte de a mânca. Toti acci intremati (convalescenti) trebuie sa iea vinu de quinquina.

II. Sa se evite curentele de aeru. Mai cu sêma cându atmosfer'a se recorește deodată nu trebuie să se lase deschise, în acela-si tempu, două usi și două ferestri, sêu o usia și o ferestra. La București rar se iau precauțiuni contr'a curentelor de aeru. După o caldura, dacă ploua sêu se recesece, adeseori sum chiamatu de unele persoane cari suferă de nevralgia la facia, de dorere de urechi, de dorere de falci, sêu în spate. Regula generală: toate persoanele acestea me intrêba cu mirare din ce le va fi venindu dorerile. Si îi găsescu siedindu între o usia și o ferestra de totu deschise.

III. Sa se padîsca toti de recelă. Mai cu sêma recelă la picioru și la pantece este vatematôre. Persoanele cari suntu supuse usioru la colice și la derangiarea intestinelor trebuie să pôte o cingătoare de flanelă. Sum de mai înainte siguru că la multi n'o sa le placa cingătorea de flanelă; li se va parea o esageratiune ridiculă să se cōca în totulu verei. Acestor persoane, cari se facu vitezi, le voi spune că în 1865 și 1866 s'a distribuit cingatori de flanelă soldatilor din garnison'a Parisului, în midilocu lunei lui Augustu. Nu se va dice că soldatii franceși suntu goguliti.

IV. Sa se aeridie apartamentele în care mirôsa pritu din caus'a ôre căroru vecinatăți. . . Spre a desinfecțâ unu locu cu pucina cheltuielă, se pune goudronu de carbune de pamentu prin strachine. Se premenesce substantia la trei sêu patru zile. Goudronulu de carbune se vinde la usin'a de gazu.

V. Preumblarea sa nu se faca pre marginile smircurilor.

Ferelă mare de mănări grele și nemistuibili: siônea, cărnati, pesce seratu, crastaveti, paltalagele în untu, bucate pré grase, fructe verdi. Apa cu ghiatia sa nu se bea. Si aproposito de ghiatia voi spune-o că de multu s'a remarcatu cătu de primejdiosu este a se bea repede o mare cantitate de beutura rece, (unu pacharu mare de apă cu ghiatia, spre exemplu) mai cu sêma cându capulu este în umediela; în vreme ce primejdiosu nu este a se inghiți liquidu rece, și inca de totu rece, luat înse putienu câte putienu și la intervale de 2 sêu 3 minute. Astfelu se pôte lăa fără inconvenientu o jumetate de inghetata stropita cu romu sêu cu cognacu, în părțilele micute, în intervaluri rari precum spusei (2 sêu 3 minute). Se potu inghiți și chiaru bucatielele mici de ghiacia totu la intervale. Se mai pôte inca bea și apă cu ghiacia, inghițindu câte pucina la rari intervale.

Intervalele ce punu arêta lectoriloru că unu felu de dinti de ferastrău; dara acesti dinti de ferastrău nu sêmena nici într'unu chipu cu acei'a dela ferastrău.

În acesti din urma ani, Bucureștii n'au pré fostu bântuiti de colera. Anulu acest'a, după cătu se vede, vomu scapă pôte numai cu fric'a. Chiaru dacă suntu unele casuri nenorocite la persoane avute, negresitu că ele nu se potu întemplă decâtu numai juniloru (juni ce suntu de multe ori pré betrâni) cari cinédia la ferastrău spre diua cându cânta cocosii.

Intr'adeveru, nimicu mai vatematoriu în tempu de epidemia decâtu veghiările și mănările de noptea, mai cu sêma cându asemenea cina se face în părți reci și umede.

Condamna aci veghiările, oboselele, escesele și libatiunile copioze; nu înse și beuturile spirituose în sine-le. Cu totulu din contr'a, a-si dice că în tempu de epidemia sa se bea vinulu golu, și sa se bea cătu mai multu pôte bea cine-va fără sa se îmbete.

O beutura escelenta este caféu'a.

VI. Ferindu-se de pré multa obosele, cine-va trebuie să se primble în toate dillele câte nitielu, a se exercită pucinu.

Ferire de imbudiela; sa nu stea câte 15 și 20 insi într'o odaitia.

Sa se aerisca apartamentele în toate dillele.

Dr. Obedenaru.

*** În Vien'a se accepta în curendu visit'a principelui Milano de Serbi'a. Primulu seu ministru d. Ristic, care a mersu înainte principelui la Vien'a, a negociatu cu guvernulu austro-ungaru mai multe conventiuni de unu mare interesu nu numai pentru principatu, ci și pentru relationile internationale în generală. Aceste conventiuni se raporta la estradare criminalilor, la poste la îndreptarea cursului Dunarei aprôpe de Orsiôv'a și la navigatiunea cu vaporulu pre acestu fluviu, în fine la junctiunea linielor ferate ce va construi Serbi'a, cu retienu austro-ungara. Subsemnarea acestor tractate se va face în tempulu cătu va remanê principele Milano la Vien'a.

Ad vocem bancrotta de statu dice „P. N.“: Acum cându aterna îndreptarea spre mai bine a referintielor nostre financiali și de creditu dela restaurarea încrederei s'a aflatu o fôia locală (Reform'a?) carea din conspectele publicate de curendu despre intrate și esite deduce că statulu numai e în stare să licideze și asiâ nici nu pôte se accepta altu ce-va decâtu bancrot'a. Ratiunamentulu acest'a usioru de fire că în quartalu Aprile-Iuliu a fostu venitulu mai micu că a patr'a parte a erogatiunilor, nu are nici unu temei, pentru că se șie că în quartalulu acest'a intra mai nevoia contributiunea și numai în tômnă mai bine, pre cându în anulu acest'a tocm'a în quartalulu celu mai reu a trebuitu să spereze mai multu pentru cladirile ministeriului de comunicatiune.

*** Portu românescul marea nêgră. Diurnalele române de preste Carpati ne spunu că doi întreprinditori englesi, Marshal și Cullen voru construi portulu și cu acest'a voru începia și linie de drumu de feru pâna la Galati prin Cahulu și Bolgrad. În trei ani de dille să fia terminate toate lucrările și predate esplotatiunei. Statulu are să garanteze 16,000 franci de chilotmetru și dea gratisu din bunurile statului terenulu pentru gare și drumuri de feru. —

Concursu.

Pentru ocuparea ambelor posturi de invetiatori la școl'a populară română gr. or. din Preurbulu Brasiôvului „Tocile“ se deschide prin acest'a concursu cu terminu pâna în 20 Augustu st. v. a. c.

Cu fia-care din aceste două posturi este înpreunatu unu salariu anualu de câte 250 fl. v. a. ce se plătesce în rate lunare dela biserica.

Doritorii de a ocupă aceste posturi au a tramine pâna la terminulu susnumitu concursule lor instruite în sensulu „Statutului Organicu“ adresate câtra Pré onoratulu Domnu Protopopu 1-iu alu Brasiôvului Iosifu Baracu.

Brasiôvu, în 15 Iuliu 1873.

Comitetulu parochialu alu bisericei „Sf. Treimi“ de pe Tocile din Brasiôvu.

Stefanu Cicombanu,

presedinte.

(3—3)

Concursu.

Pentru ocuparea postului invetiatoreșcu devenitu vacante la școl'a confesională greco-orientală rom. din urbea Fagarasiu se escrie concursu pâna la 15 Augustu st. vechiu a. c.

Emolumentele înpreunate cu acestu postu suntu:

1. Salariu anualu de 150 fl. v. a. solvindu în 10 rate anticipative.
2. Cuartiru liberu.
3. Gradina de legumi de 115 °□.

Doritorii de a ocupă acestu postu au a-si îndreptă recursele lor instruite în sensulu statutului organicu bis. adresate Comitetului parochiale gr. or. Rydissimului Domnu Petru Popescu în Fagarasiu.

Fagarasiu în 29 Iuliu 1873.

Petru Popescu, Ioanu Gram'a,

P. pp. Pres. com. par.

Ioanu Torcea,

notariu.

(3—3)

Concursu.

La școl'a capitală normală gr. orientală a tractului Dobrei devenindu vacante două posturi de invetiatori cu câte 400 fl. v. a. salariu anualu, spre

a căroru ocupare se escrie prin acest'a concursu cu terminulu pâna la 15 Augustu a. c. st. v.

Competitorii la aceste posturi și voru tramine suplicelule lor instruite în sensulu Statutului organicu, și adresate comitetului protopresbiteralulu la subscrisulu pâna în terminulu susu arelatu.

Dev'a 12 Iuliu 1873.

Pentru comitetulu protopresbiteralulu alu tractului Dobrei.

Ioanu Papiu,

protopopu.

(3—3)

Concursu.

Pentru ocuparea stătiunei vacante, de alu 2-lea parochu la biserica ort. res., a SS. Archangeli din Satulungu, de clas'a 1-iu înpreunate cu unu venitulu anualu de 1000 fl. v. a., se escrie prin acest'a concursu cu terminu pâna la 30 Augustu a. c.

La acestu postu potu concurâ numai acei'a, cari pre lângă theologia au absolvatu celu putienu Gimnasiulu mare cu esamenu de maturitate, au depus esamenu de calificatiune înainte Maritului Consistoriu archidieceșanu; au servitu celu putienu trei ani că invetiatori într'o școlă confesională publică, sêu că diaconi sêu preoti și s'au distinsu cu purtările lor morali.

Densii voru tramine Pré onoratulu Domnu Protopopu respectiv Iosifu Baracu în Brasiôvu petitiuniile lor prevedute cu documentele mentionate-lor recerintie, și cei mai calificati se voru preferă.

Satulungu, 19 Iuliu 1873.

(3—3)

Comitetulu parochiale.

Nr. 209/1873.

Concursu.

La școl'ele centrale române ort. or. din Brasiôvu se escrie concursu pentru ocuparea următoarelor posturi:

1. Unu postu de profesor pentru limb'a și literatur'a magiara la școl'a comercială și reală.

2. Unu postu de profesor pentru music'a vocală la gimnasiu și la școl'a comercială și reală cu 10 ore pre septamăna.

3. Două posturi de invetiatori adjuncti la clas'a întâia și a două paralela a școl'ei normale (primarie) de baieti.

Cei-ce dorescu a ocupă unulu din aceste posturi, sa binevoiêșca a adresă la subscris'a Eforia școlara — celu multu pâna la 20 Augustu (1-ma Sept) a. c. — concursule lor însoțite de documentele, prin care sa dovedêșca: a) că suntu de nationalitate română și de religiu-ne ort. or.; b) că au conduita morală și politică bună; c) că au calificatiunea receruta pentru postul la care competiția. — La constatarea calificatiunei serveșce că normativă „Statutulu Organicu“ alu metropoliei române gr. or. din Ungari'a și Ardelu și regulamentul prov. archidieceșanu pentru esaminarea profesorilor și invetiatorilor dela școl'ele române confesionale. — Competitorii, cari au sêu esamene formale, sêu o praca școlara, voru fi preferiti.

Salariulu anualu pentru profesorulu de limb'a și literatur'a magiara este 800 fl. v. a. pentru celu de music'a vocală 500 fl. v. a. și pentru unu invetiatoriu adjunctu 300 fl. v. a. prospectu de înaintare și dreptu de pensionare.

Celu alesu de profesorulu sêu invetiatoriu serveșce anululu primu de proba, iêra după aceea se denumesce definitivu, dacă va fi depus esamenulu prescristu.

Brasiôvu în 16/28 Iuliu 1873.

Efori'a școl'elor centrale române ort. or.

(3—3)

Nr. 7636 civ. 1873.

Edictu.

Din partea tribunalului regescu din Sabiiu se publica, că Dn Dr. Stefanu Pecurariu si-a legitimatu dreptulu de advocatura și a deschisu Cancellaria sea de advocatura în Sabiiu strad'a pinte-nului Nr. 18.

(L. S.) B. Filenbaum, m. p.

Din consiliulu tribunalului regescu în Sabiiu 17 Iuliu 1873.

(2—3)

Welther m. p.